

Május 1 ünneplése Várpalotán

(Folytatás az 1. oldalról.)

Magyarországon ma tizenötöd-ször ünnepljük szabadon Május 1-ét. Az első szabad Május 1-ét 1919-ben ünneplte a magyar munkásság. Sajnos, a világ imperializmus és a belső reakció együttes összefogása eredményeképpen 1919. után egy negyedszázados sötétség borult a munkások ünnepére. 1945-ben újra szabadon ünneplünk és azóta immár tizennyedszer.

Ezután beszélt a nemzetközi

munkásmozgalom egy évszázados fejlődéséről, az egykori gyarmati országok szabadság küzdelméről és győzelméről, a békeháború erejének szakadatlan növekedéséről. Elmondta, hogy a Szovjetunióban és a többi, szocializmust építő országban mérhetetlen fejlődés következett be, amióta felszabadult a munkásság, amióta maga vette kezébe sorsának irányítását. Beszélt arról a hatalmas erőről, mely a Szovjetunió vezetése mellett védelmezi az emberiség békéjét. A nyugati hideghá-

borús fenyegetésekkel szemben a Szovjet Hadsereg, a népi demokratikus országok hadseregei: a béke hadseregei. És ez az erő egységesen néz minden támadóval szembe.

A nemzetközi helyzet elemzése után ismertette azt a hatalmas nemzetközi jelentőségű bíró eseményt, melyet a Szovjetunió küldöttségének hazánkban tett látogatása jelentett. Hruscov elvtárs a magyar nép osztatlan lelkesedése mellett ország-világ előtt elmondta a szovjet nép álláspontját, a világ eseményeivel kapcsolatban és tudásra adta nemcsak a magyar népnek, de az egész világnak, hogy a szocialista tábor országai szilárd egységben állnak az imperialista támadóval szembe. Elmondta, hogy a magyar nép jó úton halad a szocializmus építésében, hogy pártunk helyesen fejezi ki politikájában a dolgozó nép akaratát. A szovjet párti- és kormányküldöttség a magyar nép minden rétegével beszélt, és a nyugati elenséges híresztelés ellenére önzetlen lelkesedéssel és nagy küzdeni akarással fogadta azokat a hasznos útmutatásokat, melyeket a szovjet delegáció adott.

Ezután Baski elvtárs felhívta a dolgozók figyelmét, hogy a most megnyilvánuló lelkesedés jegyében éljünk, dolgozzunk, és politizáljunk hazánk boldogabbá, szabadabbá tételéért. Legyen figyelmeztetés számunkra. Hruscov elvtárs csepele beszéde és védjük meg a dolgozó nép hatalmát a külső és belső ellenséggel szemben. Beszéde végén a vért megpecsételt szovjet-magyar barátságról szólt: Fogadjuk meg a munkásság nagy ünnepén, hogy soha többé nem engedünk éket venni a magyar-szovjet barátság köze. Mert a történelem bebizonyította, hogy a hatalmas Szovjetunió leghűbb barátjánál viselkedett a magyar néppel szemben, jobban és rosszban egyaránt. Ezután azt kérte, hogy az itt megnyilvánuló lelkesedés jusson kifejezésre a termelő munkában, a takarékoságban, népünk jólétének kiformalásában. Majd Május 1. harcos jelszavaival, a népek barátságának nemzetközi összefogásának, a magyar és a szovjet barátság jelszavával fejezte be nagy lelkesedéssel fogadott beszédét.

A November 7 Erőműnél

kíváncsian várják a Mátravidéki Erőmű első negyedévi versenyértékelését. Már hosszú idő óta folyik verseny a két erőmű között. A negyedik negyedévben a November 7 Erőmű lett a győztes, az első negyedévi értékelésük szerint 112 pontot értek el, de nem tudják, hogy ezzel a pontarányal sikerült-e biztosítaniuk az első helyet.

Idős harcosok

Vörös útegparancsnok

A magyar munkásmozgalom dokumentumai között egy képet őriznek. A létért, a mindennapi kenyérért harcoló vörösvári bányászok menetelnek Budapestre fölemelt fejjel, kitárt mellel, hátrálásra kényszerítik az éles csendőrszuronyokat. A menet első sorában ismerős ember, Nád Gyula bányász szakszervezeti bizalmi halad az élen, és vezeti a vele egysorsú bányászokat harcra, az embernyúzó kapitalista rendszer ellen.

Az ő bőrét is korán feltépte a tőke ostora. Tizenkét éves korában már dolgozott. Még alig tizenhat éves, már a tatabányai VIII-as csilláse. A háború borzalmaira és a fiatalokra várható kilátásokra rámutató öreg harcosok maguk közé gyűjtik az ifjúságot. Közöttük van Nád Gyula, és az erdőben gyűlnek össze sorsukat megtanácskozni. Mikor az embertelen bánásmód ellen társai nevében föllázad és szembeszáll a tőkés hajcsarával, a sorsa megpecsételődik. Bevonultatják, kidobják az olasz frontra. De Nád Gyulában termékeny talajra talált az idősebb elvtársak tanítása. Megszökik és csak Budaörsön sikerül elfogni, ahol hadbíróskodás elé állítják. A büntetés: vissza a frontra. A polgári forradalom híre újra hazahozza. Budapestre megy, ahol az orosz harctérről hazatért volt hadifoglyoktól hallgatja a Nagy Októberi Szocialista Forradalom eseményeit.

Amikor nálunk is kitör a proletárforradalom, Nád Gyula bevonul a harmadik vörös ezredbe. Rétságnál megütköznek a esch imperialistákkal. Az igaz ügy harcosai visszavetik az ellenséget, Nád Gyula századparancsnokhelyettes lesz. Később a tűzérkekhez kerül, ahol útegparancsnok. Útegük a románok ellen vonul. Az összeomláskor Rakamaznál elfogják, de hét társával együtt megszökik.

Hazamegy Tatabányára. Itt azt követelik, hogy igazolja eddigi tartózkodási helyét. Erre nincs módja. A kőművesek mellett keres állást, majd áthelyeztetik magát a bányához, de a hajcsárval szembeni régi „bűne” miatt elbocsátják. Pesten, majd Hidásbányán próbál szerencsét. A bánya bezárta kapuit, Nád Gyula ismét kenyértelenné lett. Ekkor zajlott le az 1924-es tíz hetes tatabányai sztrájk. Itt nem tudja azt a munkát végezni, amit szeretne, mert Tatabányát azonnal el kell hagynia. Egy ismerőse javaslatára beáll katonának, hogy onnan szerezzon igazolást. Mint járőr, a munkások és parasztok között fejt ki kommunista agitációt. Ez a szabadságon lévő parancsnokának fülébe jut, és mire az a szabadságról visszatér, Nád Gyula jobbnak látja leszerezni.

Most sem soká maradhat Tatabányán. Vörösvárra megy, ahol újra a harc élére áll. Vezeti a vörösvári bányászokat, a kenyérért folyó harcban, és szinte lelkesítő ez a diadalmenet a velük együttérző óbudai munkások előtt. A sztrájk elveszett, a sorsa az lett, amire számított. Elbocsátották, öt éhes száj maradt kenyér nélkül. Nád Gyula hajléktalanul, kenyértelennül bolyongott családjával az országban, míg végül a kapitalizmus kegyetlen korbáca kűzte az országhól.

1928-ban Németországban, a Saar-vidéken dolgozik. Majd Észak-Franciaországban Lens-Mericourt az új állomása. Kapcsolatot teremt a kommunista párttal, és a Francia Kommunista Párt magyar szekciójának lesz tagja, majd később titkára. Dolgozik a szakszervezetben, ahol a párt politikáját érvényesíti. Mozgalmi munkája végett 1932-ben kiutasítják. Hazajön, s mint temetőmunkás tartja fenn magát, és ilyen módon hirdeti a párt igazát dolgozó társai között. Később a párt javaslatára az Egyesült Gép- és Fémáru Gyárba kerül, ahol a mártírhalált halt Golub Rudolf elvtárs útján érintkezik a párttal. Itt éri a felszabadulás. Megszervezi a pártot, és a szakszervezetet. 1946-ban visszamegy Tatabányára, majd mint aknamélyítő vájár Várpalotára kerül.

Harcos múltjával és példamutató munkájával neveli társait és a fiatalokat új, szabad életünk megbecsülésére.

Csak a kezdet nehéz

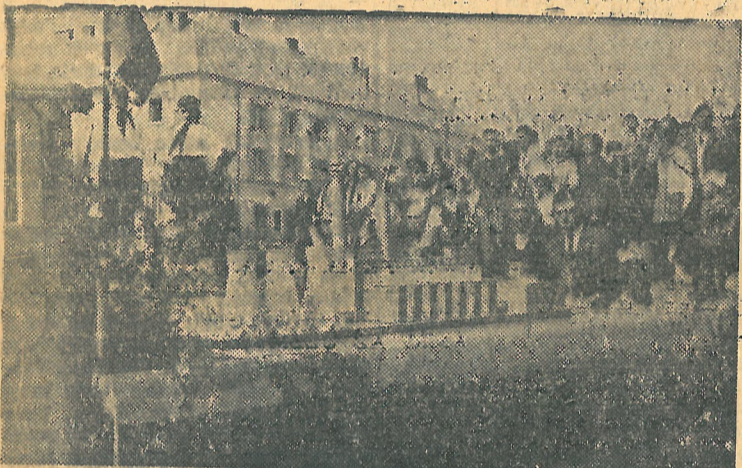
Az elmúlt héten a Várpalotai Erőmű KISZ szervezetének munkájáról írtunk. A cikk megjelenése után, mint ahogy a KISZ fiatalok megígérték, vezetőségi ülést tartottak. Itt beszélték meg, hogy csatlakoznak a KISZ megyei bizottság felhívásához, hogy ültessen minden fiatal anyfiát, ahány éves. Ezzel egyetértettek fiataljaink, de sajnos, lelkesedésük csak szalmaláng jellegű volt. Az

elmúlt hét szombatjára tervezték KISZ szervezetünk tagjai a csemeleültetést. A KISZ szervezet 23 tagja közül 5 ifjúmunkás vállalta valóra ígértét, akik az áprilisi szeles időben, a köves palotai dombokon szorgalmas munkát végeztek ezen a délutánon. Két vezetőségi tag irányításával indultak el öten, megmenteni a szervezet becsületét. Munkánk eredményei járt, mert szombat délután 400 facsemetét ültetünk el. Sajnos, azonban ehhez nem járultak hozzá azok, akiknek jó példával kellett volna előljárni. Baesárdi elvtárs és Bokréta elvtársnő, akik szintén tagjai a vezetőségnek. Reméljük a továbbiakban a vezetőség többi tagjai is megtalálják a helyes utat, amin együttesen indultunk el, mert csak közös erővel tudunk eredményes munkát végezni.

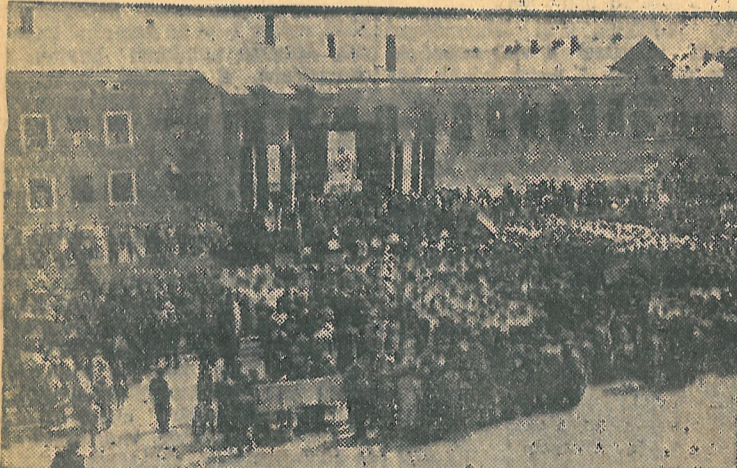
Simon József
szervező titkár

Anyák és gyermekek a menetben.

Az inotai dolgozók a November 7. Erőmű kicsinyített másával.

Az ifjúság fegyelmzett sorral a bizakodó jövőt sugározták.

A Várpalotai Erőmű faültető kiszesei

